

Grancsa Gergely

Metamorfit

Akkor még nem szabdalták gleccserek az utcát,
még voltak szavaink.

Fikció ez is.

Mostanra megszilárdultak a rétegek,
és kialakultak a szakadékok.

Úgysem

Itt nem ér a szél a vállad
íve kanyarog bennem
a dobhártyámban dübörög a vér
számban folyékony ólom a nyál
és nem tudni hol lesz helye
benned az irgalomnak mert mindegy
milyen nyelveken nincs megváltás
aki lenne hinni benne az úgysem te vagy.